

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. ΜΠΗΤΟΣ

ΤΟΞΕΥΜΑΤΑ

ΜΕΤ' ΟΛΙΓΑΣ ἡμέρας θ' ἀρχίσουν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς μας καὶ οἱ βουλευταὶ ἐτοιμάζουν τοὺς ταξειδιωτικούς των δάκτους διὰ νὰ βάλουν ἐντὸς αὐτῶν ... τὴν βουλευτικὴν ἀποζημίωσιν. Πλὴν τῶν βουλευτῶν θὰ ὑπάγουν εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ πολλοὶ ἰατροὶ νευρολόγοι, διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς καὶ μελετήσουν ἐκ τοῦ πληθίου τὰ συμπτώματα τῆς νόσου **ΑΒΟΥΑΙΑΣ**

ΚΑΤΑ ΤΗΝ παρελθοῦσαν σύνοδον τῆς Βουλῆς ἐψηφίσθησαν πολλοὶ νόμοι, τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ εἰρήσκειται ὑπὸ μελέτην. Ἄς ἐλπίζωμεν ὅτι καὶ εἰς τὴν νέαν σύνοδον θὰ ψηφισθῶν πολλὴν περισσότεροι κ' ἔτσι θὰ ἐξασφαλισθῆ γιὰ καλὰ εἰς τὴν χώραν μας ἡ «μελέτη» τῶν νόμων καὶ ἡ ἀνυπαρξία τῆς δικαιοσύνης.

ΜΕ ΑΥΤΑ δὲν θέλωμεν νὰ εἰπώμεν, ὅτι ἡ κατάστασις εἶναι δυσάρεστος. Κάθε ἄλλο. Τὰ πράγματα, ὅπως καὶ ἂν ἔχουν, πάντοτε πηγαίνουν ἔμπροσ. Ἀλλὰθὴ προοδεύουν.

Παρατηρήσατε :

Ἡ ἐπανάστασις εἰς τὴν Ἀραβίαν «προχωρεῖ» καὶ ὁ κυβερνητικὸς στρατὸς προχωρεῖ πρὸς τὴν Γεμεννν.

Ἡ ἐξέγερσις εἰς τὴν Ἀλβανίαν «προχωρεῖ.»

Ἡ ὄρεξις τῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων διὰ νὰ φάγῃ ἢ μίᾳ τὴν ἄλλαν «προχωρεῖ».

Αἱ Βουλγαρικαὶ συμμαχίαι ἀπὸ τὰ σύνορα προχωροῦν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μακεδονίας.

ληστεία εἰς τὰ διάφορα μέρη προχωρεῖ.

Ὁ Τσακροτζίης τῆς Συβόνης «προχωρεῖ» εἰς τὸ ἔργον του τῶν σφαγῶν καὶ ἐμπουσιῶν.

Ἡ εἰσπραξις τῶν ὄρων «προχωρεῖ».

Ἡ ἐλάττωσις τῶν δημοσίων ἐσόδων «προχωρεῖ».

Ἡ ἀναχώρησις Ὁθωμανῶν διὰ τὴν Ἀμερικὴν «προχωρεῖ».

Ὁ Ἀρμένιος Πατριάρχης δὲν ἔποχῶρεϊ νὰ μὴ παραιτηθῆ.

Ἡ εὐλογία παντοῦ «προχωρεῖ».

Ἡ πείνα καὶ ἡ ὄψωξις τοῦ λαοῦ προχωροῦν.

ΟΛΑ προχωροῦν· βαδίζουν πρὸς τὰ ἔμπροσ· καὶ ἀφοῦ πᾶσα κίνησις πρὸς τὰ ἔμπροσ εἶναι κατὰ τοὺς φυσικοὺς πρόοδος, θὰ εἰπῆ ὅτι εἰς ὅλα τὰ πράγματα προοδεύει τὸ Κράτος. Κι' ἔτσι εἶνε.

ΤΙΠΟΤΕ ΛΟΙΠΟΝ εἰς τὴν χώραν μας δὲν μένει στάσιμον. Τὸ μόνον στάσιμον πρᾶγμα εἶναι ἡ ... Κυβερνήσις. Αὐτὴ δὲν ἐννοεῖ νὰ κινηθῆ ἀπὸ τὴν «θέσιν της» μ' ὅσα καὶ ἂν λέγονται ὅτι θὰ πέσῃ. Καὶ ἀκριβῶς δὲν πέθτει, διότι δὲν κινεῖται, οὔτε συγκινεῖται.

Η **ΑΚΙΝΗΣΙΑ** ὅμως αὐτὴ τῆς Κυβερνήσεως ἔχει τὸν λόγον της. Ἀκολουθεῖ τὸ ἀρχαῖον καὶ σοφὸν ῥητὸν «μὴ κίνει τὰ κακῶς κείμενα». Καὶ ἀφοῦ γνωρίζει ὅτι καὶ αὐτὴ εἰρήσκειται εἰς κακὴν θέσιν δὲν ἐννοεῖ νὰ κινηθῆ. Ἔχει μάλιστα τόσον ἀγάπην πρὸς τὴν ἀκινησίαν, ὥστε τὸ πρῶτον νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν νέαν σύνοδον εἶναι τὸ περὶ ἀκινησίαν.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΦΑΝΕΣΤΑΤΑΙ

ΑΠΟ ΤΑΣ εφημερίδας γνωρίζετε βέβαια ότι εις την 'Αδριανούπολιν γίνονται μεγάλα θθινοπωρινά γυμνάσια. Τὴν διεύθυνσιν τῶν γυμνασίων αὐτῶν ἔχει ὁ Γκόλτζ Πασσᾶς. Κατὰ τὰς ἀσφαλιστάτας πληροφορίας μας μετὰ τὸ πέρας τῶν γυμνασίων ὁ Γερμανὸς στρατηγὸς θὰ προβιβάσθῃ εἰς Κ. λ. ὡ. τ. ε. πασᾶν.

Ο ΜΕΓΑΣ Βεζύρης ἀνεγνώρισεν ἐπιθύμως τὰ πρ ο ν ο μ ι α τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Καὶ γίνεται δι' αὐτὸ μέγας λόγος «ἐν ταῖς ἐφημερίσιν» καὶ ψάλλονται ἐγκώμια εἰς τὴν δύνεσιν καὶ τὴν μετριοπάθειαν τοῦ Προθνπουρογοῦ. Ἡμεῖς εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ σᾶς διαβεβαιώσωμεν ὅτι ἡ ἀναγνώρισις τῶν πρ ο ν ο μ ι ὶ ω ν ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς εἰς τὸ γεγονός ὅτι ὁ Μέγας Βεζύρης εἶρε τὸ φρεῖ αὐτὸ πολλὴν β α ρ ὺ καὶ ἠναγκάσθη μετὰ τῆς πρώτης βοῦκας νὰ πάρῃ ἐμ ε τ ι κ ὸ ν διὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸν κίνδυνον νὰ πάθῃ τὸ στομάχι του.

Ο ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΣ στόλος ἀποπερατώσας αἰσίως τὸ ταξείδιόν του ἐπέστρεφεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἐκεῖ τὸν ὑπεδέχθησαν μετὰ χαρῆς καὶ πανηγύρια. Ὁ ἐνθουσιασμὸς αὐτὸς ἐννοεῖται εὐκόλως, ὅταν συλλογισθῇ κανεὶς ὅτι οἱ Κωνσταντινουπολίται ἔτρεμον μήπως ἀκούσουν ἀφνης ὅτι ἡ πόλις των ἔχει ἐξαλειφθῆ ἀπὸ τοῦ ναυτικοῦ χάρτου, ὅπως ἐξηλείφθη ἄλλοτε ἡ...Μάλτα.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ προσέθηκεν εἰς τὸ κονδύλιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν δύο ἑκατομμύρια λιρῶν. Ὅλοι πιστεύουν ὅτι μετὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ ἐπεβαρύνθη ὁ γενικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους. Ἀσφαλεῖς ὅμως ἰδιαίτεροι πληροφορίες μᾶς βεβαιοῦν ὅτι τὸ ποσὸν αὐτὸ συνηθροίσθη ἀπὸ τὴν χονδρικήν πώλησιν τῶν στρειδιῶν μυδιῶν καὶ καὶ ἄλλων τοιούτων ὀστρακοδέρμων, τὰ ὅποια διὰ τοῦ χρόνου εἶχον κολύση καὶ πολλαπλασιασθῆ εἰς τὰ σκάφη μας.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ἀνήγγειλαν ὅτι ἡ κυβέρνησις παρασκευάζει τὴν χώραν ἐπιθετικῶς καὶ ἀμυντικῶς. Παρήγγειλε τηλεβόλα, διὰ νὰ κ α ν ο ν ᾶ ρ ῆ βέβαια τὰ 7,000,000 τὰ ὅποια ἐδανείσθη ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν Τράπεζαν. Παρήγγειλε τορπιλλοβόλα, διὰ νὰ ἀμυνθῆ βεβαίως ὁ Γκαίημπλ Πασσᾶς κατὰ τοῦ Γάλλου πρεσβευτοῦ Μπομπάρ, ὅστις ἠπειλήσε ὅτι θὰ τὸν μ π ο μ π α ρ δ ῖ σ ῃ ἂν δὲν ληφθῶσι σύντονα μέτρα διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στόλου. Ἴσως ἀποτέλεσμα τῆς ἀπειλῆς αὐτῆς εἶνε ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι... θὰ ἀγοράσῃ τὰ τρία νέα θωρηκτὰ Δρηδνάουτ. Παρήγγειλε καὶ ἀερόστατα, διὰ νὰ ἐπιβλέπῃ χωρὶς ἄλλο τὸν ἀέρα ἄνωθεν τοῦ Χαμίτ, περὶ τοῦ ὁποίου λέγεται ὅτι θὰ δραπέτεύσῃ μετὰ ἀεροπλάνο καὶ θὰ μᾶς θάλῃ σὲ μπελάδες.

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ περὶ τῶν ἀεροστατῶν ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη διάδοσις, ἡ ὁποία φαίνεται ὡς ἡ πιθανότερα. Λέγεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις συνεβλήθη μετὰ ἑνα με-

γάλον ἀμερικανικὸν οἶκον κινηματογράφων ὁ ὅποιος ἀντὶ σημαντικῶν ποσῶν θὰ χρησιμοποίησῃ τὰ ἀερόστατα μας διὰ νὰ λάβῃ φωτογραφικὰς ἀπόψεις τῶν μερῶν ὅπου γίνονται σφαγαί, ἐμπρησμοί, ληστεῖαι, φόντοι καὶ ἄλλα ἀξιοθέατα πράγματα. Διὰ τῆς ἀναπαραγωγῆς θὰ διαδοθῶσιν κατόπιν αἱ κινηματογραφικαὶ ταινίαι εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὁ ὅποιος οὕτω θὰ πεισθῇ ὅτι πραγματικῶς καθ' ὅλην τὴν Τουρκίαν. «ἀσάις μπερ κεμάλ ντιρ» ἐξαιρέσει... τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν.

Ο ΤΟΞΟΤΗΣ

ΔΙΚΑΙΑ ΤΙΜΩΡΙΑ

Ἡ μόνη τιμωρία, τοῦ ἀξίζει διὰ τὸν τίτλον τοῦ κ. Μπίτου, ὡς ἐπιτίμιον διευθυντοῦ τοῦ «Βέλου» εἶναι νὰ τοῦ ἀπαγγελθῇ... ἐ π ι τ ῖ μ ι ο ν .

ΕΚΚΑΗΣΙΑΡΗΣ

ΔΗΜΟ-ΓΕΡΟΝΤΑΣ

Ἐγέρασα μορὲ παιδιὰ, πενήντα χρόνια ὁ δόλιος νὰ βγαίνω δημογέροντας κ' ἐφορὸς στὰ σχολεῖα ξερὸ ψωμί δὲν ἔφαγα, κρατὶ ἀσχημὸ δὲν ἦπια τὸν ὄπνο δὲν στερήθηκα καὶ τώρα χορτασμένος θέλω πάλι νὰ ξαπλωθῶ, νὰ τρίψω τὴν κοιλιὰ μου.

Παράφαγα μορὲ παιδιὰ- κ' ἔχω βαρὺ στομάχι! Νὰ ξέρετε πόσον παρὰ στὸ χεῖρ μου ἔχω βάλει σὰν κλέφτες θὰ ν' ἐρχόσαστε σκλάβο σας νὰ με πάρτε, νὰ κάνετε τὴν τύχην σας καὶ νὰ με συχωράτε.

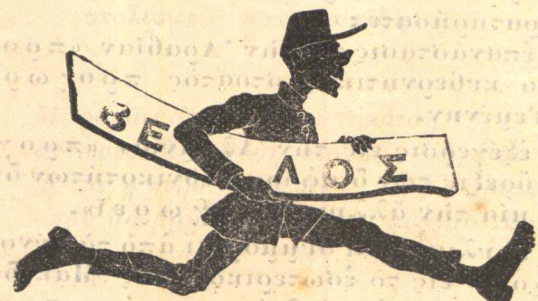
Ἄιντε, παιδί μου, γλήσορα στὴν ἐφορεία τρέξε καὶ πὲς τῆς πὸς παράφαγα καὶ δὲν μπορῶ νὰ πάω. τρέξε καὶ στὴν Μητρόπολιν καὶ πὲς τῆς πὸς κοιμάμαι. Βαί, βαί ὁ δόλιος! τί ἔπαθα καὶ τί κακὸ με βροῖκε!

Πενήντα χρόνια, βρε παιδιὰ, δὲν ἔκανα νισάφι στὸ φᾶς, στὸ πιεῖ, στὸ καθισθῶ, στὸ πάρε ὄχι στὸ δῶσε. Καὶ τώρα πὸς στομάχιασα, θαρρῶ πὸς θὰ πεθάνω κ' ἀκούω τὸν ἐπικήδειο, ποῦ ὅλοι σας θὰ μοῦ βγάλτε: «Πέθανε ὁ δημογέροντας καὶ γλύτωσε ἡ κοινότης!»

ΓΕΥΓΕΛΕΙΟΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οἱ κρατοῦντες τὸ πρῶτον ὀφθαλμὸν ἢ τὸ πὸλὺ τὸ δεῦτερον θεωροῦνται ἀνυπόστατοι.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

Ο ΚΥΡΙΟΣ Σουαρές--συγγνώμην ὀφείλω νὰ σᾶς τὸν παρουσιάσω: εἶνε ὁ ἰδρυτὴς τοῦ Σκαῖτιν--ρίν τῆς πόλεως μας-- ὁ κύριος Σουαρές λοιπόν, σὰν σουαρές ποῦ εἶνε, ἀπὸ τὴν περασμένη Τετάρτη ἄρχισε νὰ προσκαλῆ τοὺς Θεσσαλονικεῖς στὸ Σκαῖτιν--ρίν του ἢ Σκαῖτιν--ρίν ἢ Σκαῖτιγγ--ρίγγ, ὅπως θέλετε.

Εἰς τοὺς σουαρέδες αὐτοὺς ὁ κύριος Σουαρές ὑπόσχεται εἰς τὴν πελπεῖαν του, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, νὰ τοὺς μᾶθη νὰ ... γλυστροῦν. Ὡσὰν ἢ γυναῖκες καὶ οἱ ἄνδρες ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ ὄφους ἀκόμη νὰ μὴ ξέρουν νὰ γλυστροῦν σὰν χέλια ἀπὸ τὴν... συζυγικὴν πίστιν.

Ἄλλ' ἄς εἶνε. Ὁ κ. Σουαρές εἰς τοὺς σουαρέδες του ὑπόσχεται ἀκόμη νὰ μᾶς φέρῃ καὶ... τοιγγάρες, αἱ ὁποῖαι, λέγει, εἶνε θαῦμα ἰδέσθαι εἰς τὸ γλυστροῦμα τῶν... πορτοφολλιῶν τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν... κοσμημάτων τῶν γυναικῶν. Εἶνε βλέπετε μία, πρόβδος κι' αὐτό.

Περίεργον πρᾶγμα ὅμως πῶς ὁ κ. Σουαρές ἀπεφάσισε νὰ ἰδρῶσῃ καὶ... νέον Σκαῖτιν--ρίν εἰς τὴν πόλιν μας, ἀφ' οὗ ἡ Δημαρχία μας ἐφρόντισε περὶ τόσων χρόνων νὰ ἔχη κάθε δρόμος καὶ τὸ Σκαῖτιν--ρίν του καὶ μάλιστα χωρὶς νὰ στοιχίξῃ τίποτε ἄλλο εἰς τὸν κόσμον, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ σπᾶσιμο ἐνὸς ποδαριοῦ ἢ χεριοῦ ἢ τὸ σιδέρωμα κανενὸς μούτρου.

Περάστε αἴφνης ἀπὸ τὰ Λαδάδικα, ἀπὸ τὸν Ἰσιριά, ἀπὸ τὸν δρόμον Βαρδαρίου, ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν Ἐγγυαλίαν ὁδόν, ὅταν βρέξῃ, καὶ ἂν δὲν γλυστροῦσῃτε σὰν ἐπάνω σὲ λουστραρισμένη ἀσφαλτο, ἐγ πληρώνω τὰ... ἔξοδα τοῦ ἱατροῦσας, ὅταν θὰ ... καταποτασισθῆτε!...

ΕΩΣ ΤΩΡΑ εἰξεύραμεν ὅτι ἐπιθέσεις ἐναντίον πόλεων, μόνον στρατεύματα, ἢ πολεμικὰ πλοῖα κάμνουν. Τώρα ὅμως ἀπὸ μίαν συνάδελφον μαυθάνομεν, ὅτι αἱ ἐπιθέσεις θὰ γίνωνται καὶ ἀπὸ ἓνα, ἢ δύο ἀνθρώπους καὶ μάλιστα σημαντικούς. Ἐπειδὴ ὅμως ἡμεῖς θέλομεν νὰ προφυλάξωμεν τοὺς ὀθωμανοὺς συμπατριώτας καὶ πρὸ πάντων τοὺς ὁμογενεῖς μας ἀπὸ τὰς μελετωμένας ἰδιαιτέρας ἐπιθέσεις, διότι μεταξὺ αὐτῶν θὰ ὑπάρχουν καὶ σπυρομυῖαι, καὶ σπυρομυῖαι μας, τοὺς εἰδοποιοῦμεν νὰ ἔχουν τὸν νοῦ τους, διότι κατ' αὐτὰς πρόκειται, κατὰ τὴν συνάδελφον μας, δύο βαρβάτοι πασάδες νὰ μεταβοῦν εἰς τὰ Βελεσῶνὰ νὰ κάμουν ἐπιθέσεις καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ πάνε εἰς τὸ Μοναστήρι, καὶ ἀφοῦ κάμουν καὶ ἐκεῖ ἰμερικὰς ἐπιθέσεις, ἐπειδὴ φαίνεται θὰ εἶνε πολὺν κουρασμένοι ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἐπιθέσεις, θὰ ἐπιστρέψουν διὰ Θαλάσσης εἰς Κωνσταντινούπολιν μέσον Προβείης.

Τὸν νοῦ σας λοιπόν!

ΠΡΟ ΗΜΕΡΩΝ εἰαβάσαμεν μίαν δημαρχιακὴν κοινοποίησιν διὰ τὴν κυκλοφορίαν τῶν διαρκῶς κινουμένων ἀμαξῶν, κάρρων, τράμ κτλ. Τὴν κοινοποίησιν αὐτὴν τὴν ἀναγράφομεν καὶ ἡμεῖς ἐδῶ πρὸς γνῶσιν καὶ συμμόρφωσιν τῶν ἀναγνωστῶν μας.

1ον. «Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀμαξηλάτας νὰ διέρχωνται μετὰ τῶν ἀμαξῶν τῶν ΕΠΙ τῶν γραμμῶν τοῦ Τράμ.»

Φαίνεται ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ὑποχρεοῦνται οἱ κακόμοιροι ἀμαξηλάται νὰ περνοῦν ΚΑΤΩ ἀπὸ τὰ σίδερα τοῦ Τράμ, ἀφοῦ εἰς τὸ κατ' εὐφημισμὸν «ΦΑΡΔΥ» σοκάκι δὲν ὑ-

πάρχει μέρος ἀρκετὸν διὰ νὰ περνοῦν, χωρὶς νὰ ταρασσούν τοὺς κύκλους τῶν εὐλογημένων αὐτῶν σιδηρικῶν. 2ον. «Οἱ ὀδηγοὶ φορτηγῶν ἀμαξῶν ὅταν διέρχωνται διὰ τῶν πλατειῶν ὀφείλουν νὰ κρατοῦν πάντοτε τὰ ἡγία τῶν ζώων εἰς τὰς χεῖρας.»

Ἐκτὸς ἐννοεῖται τῆς πλατείας τῆς «Ἐλευθερίας» ὅπου τὰ πάντα πρέπει νὰ εἶναι ἐλεύθερα. Δὲν μᾶς λέγει μόνον αὐτὸ τὸ ἄρθρον· ἂν μαζὺ μὲ τὰ ἡγία πρέπει οἱ ὀδηγοὶ τῶν φορτηγῶν νὰ κρατοῦν καὶ τὸ καπέλλο εἰς τὰ χεῖρια, ὅταν περνοῦν ἀπὸ τὰς πλατείας.

ΕΙΣ ΜΙΑΝ ἐφημερίδα ἀναγινώσκω τὴν ἀκόλουθον ἀγγελίαν:

«**ΔΗΣΤΗΣ** πεπειραμένος, ἔχων διαθέσιμους τὰς ὄρας τοῦ ἀπογεύματος, ἀναλαμβάνει διαφόρους ἐργασίας ἐπὶ ἰδιαιτέρα συμφωνία.

Πληροφθορία εἰς τὰ γραφεῖα μας

Νὰ συμβαίηθῃ ἀρὰ γε τυπογραφικὸν λάθος;

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

ΚΟΤΒΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Ἐνός καλλιτέγους πρὸς παρεπ.δημιούντα Ἀθηναίον.
— Θὰ ἔξῃ βέβαια ἀνεπτυγμένον κοινὸν ἢ Θεσσαλονικὴ...
— Πῶς ὄχι; Χειροκροτεῖ ἀκόμη καὶ τὸν... κινηματογράφον.

Ἀθηναῖος πρὸς Θεσσαλονικέα.
— Δὲ μοῦ λές; Τὰ ἠλεκτρικὰ τράμ κόβουν πολὺ δρόμο στὸ λεπτό;
— Οὐ! Κόβουν καὶ ἀπὸ ἓνα ἄνθρωπον.

ΠΑΣΒΑΝΤΗΣ

ΣΤΟ ΛΕΤΚΩΜΑ ΚΥΡΙΑΣ

Κι' ἂν θάλασσα περάσετε
κι' ἂν ποταμὸ διαβῆτε,
προσέχετε κυρία μου,
..... νὰ μὴ βραχῆτε!

ΑΝΑΝΙΑΣ

**ΕΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ**

ΝΕΑ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΚΑΤΑ ΤΗ ΜΥΤΗ ΚΑΙ Η ΠΙΠΑ

ΗΧΩ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ,"

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Ἡ σύζυγος τοῦ Δημοσιογράφου :

— Πολὺ φοβοῦμαι, καϋμένη Λύσανδρε, πῶς μ' αὐτὰ ποὺ κάνεις, ποτέ σου δὲν θὰ διῆς Παράδεισο.

— Μὴ σέ μέλη γι' αὐτό, ἀγάπη μου. Ἡμεῖς οἱ Δημοσιογράφοι ἔχομε τὴν εἰσοδο ἐλευθέραν παντοῦ.

ΑΝΑΣΤΡΟΦΗ ΟΡΩΝ

Ἡ σκηνὴ ἐπὶ τῆς προκυμαίας.

Εἰς κύριος. — Πνίγεται ἡ γυναῖκά μου!.. Βοήθεια!.. Βοήθεια!.. Εἴκοσι λίρες εἰς ὅποιον τὴν σώσῃ.

Εἰς λεμβοῦχος. — Ἡ γυναῖκά σας ἐσώθη, κύριε. Πιστεύω νὰ κρατήσετε τὸν λόγον σας.

Ο κύριος. — Μὰ αὐτὴ δὲν εἶνε ἡ γυναῖκά μου· εἶνε ἡ πεθερά μου. Λάθος ἔκανα, . . . νόμιζα πῶς ἦτον ἡ γυναῖκά μου.

Ο λεμβοῦχος. — Δὲν εἶχα τύχη, κύριε. Καὶ τώρα τί σας χρεωστῶ ;

ΥΓΙΕΙΝΟ ΣΠΙΤΙ

Ὁ μεσίτης πρὸς πελάτην :

-- Σὰς συμβουλεύω, κύριε, νὰ ἀγοράσετε τὸ σπίτι αὐτό. Εἶνε πολὺ ὠραῖο καὶ πολὺ ὑγιεινὸ. Ἐδῶ μέσα ποτὲ κανεὶς δὲν ἀρρώστησε.

-- Μὰ τότε τὸ σπίτι αὐτὸ δὲν μοῦ κάνει καθόλου. Διότι ἐγώ, ποῦ μὲ βλέπετε, εἶμαι ἰατρός!

ΠΑΡΑΜΟΝΑΙ ΓΑΜΩΝ

Μεταξὺ δύο φιληνάδων :

— Μὰ μὲ τὰ σωστά σου, καϋμένη Λιλή, παντρεύεσαι Μιμῆκο;

- Καὶ βέβαια μὲ τὰ σωστά μου.
- Μὰ αὐτός, καϋμένη, εἶνε ζῶον!
- Ἴσα—ἴσα γι' αὐτὸ τὸν πέρνω.

ΕΙΧΕ ΔΟΥΛΕΙΑ!...

Εἰς τοῦ Πεντζίκη.-- Διάλογος ἐκ τοῦ φυσικοῦ.

A.-- Γιατί, καϋμένη, δὲν ἤλθες πρὸς ἐδῶ ποῦ σὲ περιμένα;

B.-- Μὲ συγχωρῆς, ἀλλὰ εἶχα πολλὴ δουλειά. Ἐδεσνά... τὴ γυναῖκά μου.

ΤΑ ΜΠΟΑ

Εἰς τὸ ἄγρον τοῦ μπουλεβάρ.

-- Σὰν πολὺν νέα φαίνεται αὐτὴ ἡ κυρία ποῦ ἔρχεται ἀπὸ κάτω.

-- Καὶ βέβαια πρέπει νὰ εἶνε πολὺν νέα. Δὲν βλέπεις πῶς τὴν ἔχουν τυλιγμένη στὴ φασιά!...

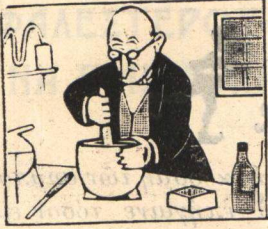
Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Σκέψεις διδασκάλου, ἀναγινώσκοντος τὴν δολοφονίαν τοῦ Ἰάπωνος μαρκησιῦ Ἴτο εἰς τὴν Κορέαν :

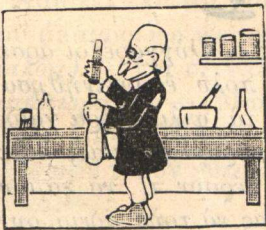
— Καλὰ ἔκαναν καὶ τὸν ἐσκότωσαν. Ἀφοῦ ἦτο χρόνου παρατατικοῦ, πῶς ἦτο δυνατόν νὰ ζῆ, δηλαδὴ νὰ εἶναι καὶ ἐνεστώσ ;

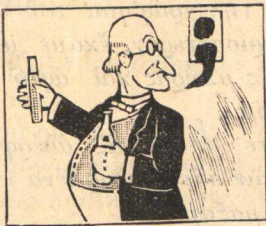
ΤΟ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ ΕΛΙΞΙΡΙΟΝ

1.— 'Ο ιατροφιλόσοφος Κουρούνης ύστερα από πολλά βάσανα και κόπους επέτυχε ν' ανακαλύψῃ μίαν μαγικὴν σκόνην, με τὴν ὁποίαν κατ' ἐκένωσε ἕνα ἐλιξίριον, τοῦ ὁποῖου αἱ ιδιότητες ἦσαν τόσο θαυμάσιαι, ὥστε δυσκόλως ἤμπορεῖ κανεὶς νὰ τὰς πιστεύσῃ. Ἡ πρώτη δοκιμὴ του θὰ σὰς τὸ ἀποδείξῃ.

2.— Κατὰ τὴν πεποίθησιν τοῦ Κουρούνης ἐκεῖνος ποῦ θὰ ἔπινε μίαν μόνον στάλα ἀπὸ τὸ ἐλιξίριον αὐτό, ἤμποροῦσε νὰ ζητήσῃ, ὅτι ἤθελε καὶ τὸ θέλημά του θὰ ἐγίνετο ἀμέσως. 'Ο σοφὸς μας ἦτο ἐνθουσιασμένον ἀπ' τὴν ἀνακάλυψίν του συλλογιζόμενος τί μεγάλα κέρδη θὰ τοῦ ἔφερνε.

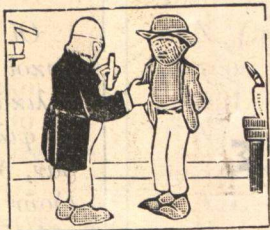
3.— Διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἐντελῶς ὁ Κουρούνης περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἐλιξιρίου του εἶχεν ἀνάγκην νὰ κάμῃ μίαν δοκιμὴν. Τοῦ ἐχρειάζετο κάποιος γιὰ νὰ «πειραματισθῇ». Ἀνακατεύοντας τὸ ἐλιξίριόν του ἐσυλλογίζετο συγχρόνως ποῖον νὰ βρῇ, ὅταν ἔξαφνα τοῦ φάνηκε πῶς ἄκουσε θόρυβο στὴ θύρα. «Σὰν κάποιος νὰ κτυπᾷ» εἶπε. «Ποιὸς ἀρᾷ γε νὰ ἐνίε;»

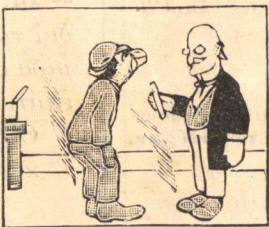
4.— Καὶ ἀνοίξε. Εὐρέθη τότε ἀντιμέτωπος με ἕνα λωποδύτην, ὁ ὁποῖος προσπαθοῦσε ν' ἀνοίξῃ μ' ἀντικλείδι. 'Ο ἀπροσδόκητος ἐπισκέπτης τὰ ἔφερε, ἐννοεῖται, σκούρα. Κατ' εὐτυχίαν του ὁ Κουρούνης ἦτο κοντόφθαλμος καὶ δὲν τὸν πῆρε μυρωδιά. «Ἡ θεὴ πρόνοια μοῦ τὸν ἐστειλε, εἶπε μέσα του ὁ ἰατρός, καὶ προσεκάλεσε τὸν λωποδύτην εἰς τὸ ἐργαστήριόν του.

5.— 'Ο λωποδύτης ἐξήτησε συγγνώμην διὰ τὴν ἐνόχλησιν, λέγων ὅτι ἔκαμε λάθος στὴ θύρα νομίζοντας πῶς ἔμπαινε στὸ σπίτι κ' αἰτιολογῶν τὸν φίλου του, ποῦ κάθεται ἐδῶ στὰ πέριξ. Ἀνύποπτος ὁ ἰατρός ἔχαψε τὰ λόγια τοῦ λωποδύτου σὰν λουκούμια. Βλέπων ὁμοῦ πῶς ὁ ἐπισκέπτης ἐτοιμάζεται νὰ φύγῃ, τὸν παρεκάλεσε νὰ περιμῖνῃ μίαν στιγμὴ καὶ τοῦ εἶπε:

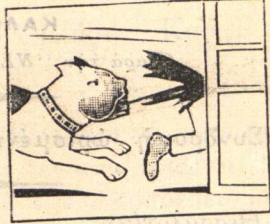
6.— "Ἀκουσε, φίλε μου. Ἀφ' οὗ ἡ τύχη σ' ἔρριξε στὸ σπίτι μου, δὲν θέλω νὰ σ' ἀφήσω νὰ φύγῃς χωρὶς νὰ σοῦ δείξω κατὶ τι πολὺ περιεργον. Μοῦ ἐχρειάζετο ἴσα-ἴσα κάποιος γιὰ νὰ κάνω μίαν δοκιμὴν ἑνὸς θαυματουργοῦ ἐλιξιρίου τοῦ ὁποῖου ἀν' ἀκάλυψα μόνος μου ὕστερα ἀπὸ τρία βάσανα, ἔξοδα καὶ κόπους. Θέλεις νὰ με βοηθήσῃς; Σὲ παρακαλῶ!...

7.— Μὴ θαρρῆς πῶς εἶνε σπουδαῖο πρᾶγμα. Βλέπεις αὐτὸ τὸ νερὸ; Νά, θὰ πῆς ὀλίγες στάλας καὶ κατόπιν θὰ ζητήσῃς ὅ,τι θέλῃς. Τὸ θέλημά σου θὰ γίνῃ πραγμαθὺς. 'Ο λωποδύτης εὐχαριστημένος ποῦ θὰ γλύτωνε τόσο ἐυκόλα, ἔστρεξε με προθυμίαν νὰ ὑποστῇ τὴν τρομερὰν δοκιμασίαν. Ἦπιε μερικὰς σταγόνας καὶ ἄρχισε νὰ συλλογίζεται τί νὰ ζητήσῃ.

8.— «Ἀὰ! αὐτὸ εἶνε τὸ βροῦκα! νά, νά!..» Καὶ χαμηλά, χαμηλά ἐπιθύρρισε: «Θέλω νὰ εἶδω μπουλντιῶν» Ἡ μεταμόρφωσις συνετελέσθη ἀμέσως. 'Ο λωποδύτης ἐξηφανίσθη ὑπὸ τὸ δέρμα ἑνὸς τεραστίου σκύλου με μούτρο ἄγριο καὶ δόντια τρομερά. 'Ο Κουρούνης δὲν ἐκρατεῖτο ἀπὸ τὴν χαρὰν του διὰ τὸ θαυμάσιον ἀποτέλεσμα τῆς ἐφευρέσεώς του.

9.— Ἀλλ' ἡ χαρὰ του μετεβλήθη γλήγορα εἰς φρίκην, ὅταν εἶδε τὸ «μπουλντιῶν» νὰ δρομᾷ κατ' ἐπάνω του καὶ νὰ ζητῇ νὰ τὸν δαγκάσῃ. Εἰς τὸ ἀνέπιστον αὐτὸ θέαμα ὁ Κουρούνης τὸ κόβει λάσπη. «Δυσσασμένο θὰ εἶνε χωρὶς ἄλλο» ἐσκέφθη καὶ φεύγει κί' ἀκόμα φεύγει.

10.— Ὅταν τὸ «μπουλντιῶν» ἔμεινε μόνον ἔσκασε στὰ γέλια. «Καλὰ τὰ κατινέρα μ' ἔφαγε τὴν ἰσορροπίαν καὶ τὴν δουλιὰ μας. Ἐδῶ μέσα βλέπω κατὰ πράγματα ποῦ ἀξίζουν τὸν κόπο. Πρῶτα-πρῶτα ὁμοῦ ἄς ξαναῖνω ἄνθρωπος.»

11.— Τὸ ἐλιξίριον τοῦ ἰατροῦ ἦτο ἀπάνω στὸ τραπέζι. Τὸ «μπουλντιῶν» μ' ἕνα πήδημα βρέθηκε κοντὰ του. Σὲ λιγάκι εἶχε καὶ ἐν ἑνὶ ὄρατι ὁ Κουρούνης μαζεῦτικε μέσα σ' ἕνα σάκκο. «Μὰ τὴν πίστι μου, ἔλεγε ὁ λωποδύτης ὠραῖο πρᾶγμα τὸ γιατρικὸ αὐτό. Ἡ παλιμομαῖοῦ αὐτῆ οὔτε νὰ τὸ φαντασθῇ ἤμποροῦσε ὅταν μ' ἔλεγε νὰ δοκιμάσω. Καὶ τὴν ὁρῶ.»

12.— Πέρασαν ὥρες πολλές ὡς ποῦ ν' ἀποφασίσῃ ὁ Κουρούνης νὰ γυρίσῃ στὸ ἐωμάτιον ἐκεῖνο. Ἡ εὐχαριστήσις του δὲν περιγράφεται ὅταν εἶδε πῶς τὸ «μπουλντιῶν» ἐν ἦτο πειὰ ἐκεῖ. Σὰς ἀφίνω ἐν τούτοις νὰ φαντασθῆτε καὶ τὴν ὀππὴν του ὅταν εἶδε πῶς οὔτε τὰ ἀσημικά του οὔτε τὰ χρήματά του ἦσαν πειὰ στὴν κάσσα μέσα. Τότε κατάλαβε πῶς ἂν καὶ σοφὸς ἦτο ὁμοῦ κουργονόμναλος.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ," Η ΕΚΔΡΟΜΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΒΕΛΛΙΔΟΥ

(Παρά τὴν "ΝΕΑΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ,")

Συνδρομὴ ὠρισμένη καὶ προπληρωτέα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ	Γρ. ἀργ.	45
Ἐν τῷ Κράτει	» »	54
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν	φρ. χρ.	15
Ἐξάμηνοι τὰ ἡμίση		
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται	χρυσίου	

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς εἶνε ἔγκυρος μόνον ὅταν φέρῃ τὴν ὑπογραφοὴν Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ ἢ Ι. ΜΗΗΤΟΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἐπιθεωρήσασθε τὸ ταξεῖδι τοῦ Τσάρου τῆς Ρωσσίας εἰς τὴν Ἰταλίαν ἔκαμε ταξεῖδι καὶ ὁ Τσάρος τῆς Βουλγαρίας εἰς τὴν Σερβίαν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τὴν εἰρήνιν εἰς τὰ Βαλκανικά. Κολιὸς καὶ κολιὸς, βλέπετε.

Τὸ ταξεῖδι τοῦ Φερδινάνδου ἦτο ἐξ ἀφρικῶ καὶ δι' αὐτὸ ἐτρόμαξαν τὸσον ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Γερμανία.

Ὁ τρόμος τῶν ὄμων αὐτός, καθὼς ἐγνώσθη κατόπιν, ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν ἐξῆς ἀφορμὴν: Ὁ διάδοχος τῆς Σερβίας υποδεχόμενος τὸν Φερδινάνδον τὸν ἔσφριξε μὲ τὴν ἀγάπην τὴν ἀγαλλίαν του, ὅστε παρ' ὀλίγον νὰ τὸν πνίξῃ.

Καὶ δὲν εἶχαν ἀδικον ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Γερμανία ν' ἀνησυχῆσιν ἀπὸ τὸν ἐναγκαλισμὸν αὐτόν, διότι εἶνε γνωστὴ ἡ δύναμις τῶν νεύρων τοῦ Σέρβου διαδόχου.

Ἄλλ' ἡ Αὐστρία εἶχε καὶ ἄλλον λόγον νὰ τρομάξῃ ἀπὸ τὴν μετάβασιν αὐτὴν τοῦ Φερδινάνδου εἰς τὴν Σερβίαν. Ἐνόμισε δηλαδὴ, ὅτι ὁ Βούλγαρος βασιλεὺς ἐπῆγεν εἰς τὴν Σερβίαν διὰ τὴν καταλάβῃ μόνος του καὶ συνεπὲς ἐφαίνετο ἀτυχεῖς εἰς τὴν συνενόησιν τοῦ περασμένου Ὀκτωβρίου, ὅτε Αὐστρία καὶ Βουλγαρία εἶχον θέσει τὰς βάραις τοῦ διαμελισμοῦ τῆς Σερβίας.

Λέγεται ὅτι σκοπὸς τοῦ ταξιδίου τοῦ Φερδινάνδου ἦτον ἡ σύμπτῃς Ὀμοσπονδίας, τὸ ὅποιον εἰς τὴν Αὐστρίαν ἔκαμεν ἐντύπωσιν... παρασπονδίας.

Οἱ Βούλγαροι ἠσθάνθησαν μεγάλην χαρὰν ἀπὸ τὴν συμφιλίωσιν τῶν μὲ τοὺς Σέρβους. Πρὸς ἀπόθεσιν δὲ τῆς χαρᾶς τῶν αὐτῆς ἀμέσως τὴν ἄλλην ἡμέραν τῆς συναντήσεως τοῦ Φερδινάνδου μὲ τὸν Σέρβον διάδοχον οἱ Βούλγαροι εἰς τὴν Μακεδονίαν ἐσφάξαν πέντε Σέρβους.

Ἡ ἐκδρομὴ τῶν Θεσσαλῶν κέων ἐμπόρων εἰς τὴν Αὐστρίαν παρ' ὀλίγον νὰ γενήσῃ διπλωματικὸν ἐπίσδιον. Εἰς τὴν Βιέννην πρὸς τιμὴν τῶν ἐκδρομῶν ἐδόθη κίπιοι τραπεζῆ, εἰς τὸ ὅποιον παρεστάθη καὶ ὁ Παῖδρος τῆς Αὐτρο-ανατολικῆς ἐταιρίας κ. Σαλιμύ.

Μεταξὺ τῶν φαγητῶν ὄμων ὑπῆρχε καὶ λαγὼς σαλιμύ, τὸ ὅποιον δὲν ἠγγίσε κανεὶς ἐκδρομῆς. Τοῦτο παρεξηγήθη μέχρι βαθμοῦ, ὅστε ὁ κ. Σαλιμύ νὰ τὸ θεωρήσῃ ὡς προσωπικὴν προσβολήν. Καὶ δι' αὐτὸ εἰς μίαν πρόποσιν τοῦ ἐξήγησεν ἐξηγήσεις μὲ τρόπον.

Ἄλλ' ἀμέσως κίπιοις ἐκδρομῆς εἶχε τὴν ἐμπνευσιν νὰ πλέξῃ τὸ ἐγκώμιον τῆς γλώσσης σαλιμύ κα' ἔτσι προσελήφθησαν μεγαλειότερον συνέπειαν.

Ο ΜΟΝΟΜΜΑΤΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΟΥΓΓΑΡΙΑΝ

Ἐὰν τὸ ἤξευρα διὰ αὐτὴν ἡ ἐκδρομὴ τῶν συμπολιτῶν μας εἰς τὴν Αὐστρουγγαρίαν θὰ ἐπῆγαινε τόσον εἰς μάκρος καὶ διὰ οἱ ἐκδρομῆς θὰ ἐτραβοῦσαν ζωὴ καὶ κόπια εἰς ὄλο αὐτὸ τὸ διάστημα τῆς ἐκδρομῆς--ποῦ ὁ Θεὸς νὰ μακρόνῃ τῆς μέρες τῆς-- θὰ πῆγαινα κα' ἐγώ, ἀφ' οὗ, ἔτσι θὰ προσετίθετο ἀκόμη ἕνας κριτικὸς περισσότερος εἰς τὴν... ἀλυσίδα τῆς φιλίας μὲ τὴν ὁποίαν θὰ δέσωμε τοὺς Οὐγγαροὺς.

Οἱ καυμένοι οἱ φίλοι μας οἱ Οὐγγαροὶ ἀρσενικοί, δηλονοὶ καὶ οὐδέτεροι τόσον πολὺ ἐσυγκινήθησαν ἀπὸ τὰ φιλικὰ μας φιλήματα καὶ τὰ φιλικότερα χαϊδεύματα καὶ τὰ φιλικώτατα λόγια τῶν ἐκδρομῶν μας, ὥστε δὲν ἤξευραν, δὲν ξέρον καὶ δὲν θὰ ξέρον τί νὰ κάμουν γιὰ νὰ ἰδοῦν τοὺς συμπατριώτας μας νὰ τοὺς ἀδειάζουν τὴ γωνιά. Γι' αὐτὸ μάλιστα ἕστερον ἀπὸ τὰ φιλήματα τῆς πρώτης ἡμέρας ἤρχισαν νὰ δείχνουν εἰς τοὺς ἐκδρομῆς ὄλες τῆς γωνίας.

Ἐνας μάλιστα ἀπὸ τοὺς Ἀμφιτρυώτας τῶν ἐκδρομῶν -- κατ' ἰδιαιτέρον ἐναέριον τηλεγράφημα τοῦ «Βέλου»-- διὰ νὰ τοὺς εὐχαριστήσῃ περισσότερον, ἔκαμε μίαν πυραμίδα ἀπὸ μερικὰ βαρέλια τῆς μύρας καὶ ἀφοῦ ἀνέβηκεν ἐπάνω εἰς αὐτὴν εἶπε τὰ ἐξῆς:

Θυμᾶστε σὺν μᾶς κάνατε μπιρκοτάζ, ἀδέσφια.

καὶ ἡ κοιλίης μας γίνηκαν σὺν ξεγδαρμένα ντέφια;

Καὶ ὄλοι ἐλιμάξαμε

καὶ ἀπέλιπες φωνάζαμε

κάμε ἀγὰ ρισάφι,

τροὺ ξεπεσὶν χροωγραφὴν

μάτι γαρὶδ χρυσάφι;

Πλήν ὄλα ξεχαστήκαμε

τά νῦν καὶ περασμένα

καὶ φίλοι πειὰ γινήκαμε

πιστὰ καὶ τιμημένα....

Καὶ ἔτσι πάει λέοντας.

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΩΜΩΔΙΑΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ
ΝΑ ΓΙΝΗ ΚΑΝΕΙΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΙΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ 1ου φύλλου)

Α. (ἀναπηδῶν πρὸς τὰ ὀπίσω, ἔξω φρενῶν).— Ἔτσι αἱ; Καὶ σὺ τί τοῦ ἀλήνητες;

Ν.— Σὰν ἔξυπνη γυναῖκα ποῦ εἶμαι, ἔκανα πῶς δὲν κατάλαβα. Εἶχα ἄλλοῦ τὸ νοῦ μου.

Α.— Ἀλήθεια; Καὶ ποῦ τὸν εἶχες; Ποιὸν ἐσυλλογίζεσο;

Ν.— Ἐσένα, φίλε μου, ἐσένα.

Α.— Ναῖσθε! Νὰ μὴ θαρρῆς πῶς τῶχαψα; (αἰστηρῶς). Σοῦ ἀπαγορεύω νὰ τοῦ ὀμιλήσης πειά!...

Ν. (ἀπλῶς).— Θὰ σὲ ὑπακούσω, φίλε μου.

Α. (κατύπληκτος).— Μωρὲ χαρὰ στὴν ὑπακοή!... Ἄν δὲν ἦσο μουντζουρωμένη, δὲν θὰ πρεδέχεσο τὴν ἀπαγόρευσί μου τόσον εὐκόλα. Γιὰ πὲς μου τὸν ξαναεἶδες; σὲ ξαναεἶδε;

Ν.— Ποῦ; Σὺ δὲν μ' ἀφίνεις ἀπὸ κοντά. Ἔγινες ἡσυχία μου. Ἀλλὰ γιὰ νὰ σοῦ πῶ μ' ἐσοτίσεις ἐπὶ τέλους. Φθάνει πειά! Ἡ ζηλοτυπία σου μὲ ἐνοχλεῖ... Θὰ μὲ ἀναγκάσης νὰ σὲ μισήσω μὲ τὰ καμώματά σου!...

Α. (ἐπιμένων).— Καὶ βέβαια μόνον ἡ εὐκαιρία λείπει πῶς;

Ν. (χάνουσα τὴν ὑπομονήν).— Λοιπὸν ναί!... Μὲ παραζάλισες ἐπὶ τέλους. Μάλιστα, ἡ εὐκαιρία λείπει. Εἶσαι τόρα εὐχαριστημένος;

Α. (κατάπληκτος).— Διόβολε!... Διόβολε!... Διόβολε!...

Ν.— Καὶ τόρα ἀφησέ με ἴσχυη. (Ἐπαναρχίζει τὸ ἐργασίον της).

[Μακρὰ σιωπή. Ὁ ΑΛ. διασκελίζει τὸ δωμάτιον].

ΑΛ. (μονολογῶν ὑψηλοφώνως).— Ἐνα πλάσμα, ποῦ πῆρα χωρὶς προῖκα, χωρὶς πεντῆρα...

Ν. (κατ' ἰδίαν).— Χωρὶς πονκάμισο.

ΑΛ. (ἐξακολουθῶν).—...χωρὶς πονκάμισο στὴ ράχι...

Ν. (πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον ἡσύχως).— Ποτέ σου δὲν ἔκαμες παρόπονο γι' αὐτό.

ΑΛ. (μὴ προσέχων).—...ποῦ τὸ ἔντυσα ἀπ' τὴν κορφὴ ὡς τὰ νύχια.....

Ν. (ὁμοίως).— Θὰ τὸ ἠθέλες νὰ βγαίνω μπράτσου σου στὸ δρόμο μὲ τὸ κοστοῦμι, ποῦ λὲς πῶς μὲ πῆρες; Θὰ εἶχα κάποιον πέρασι!...

ΑΛ.— Ἐξυπνάδες!... Γιὰ νὰ σοῦ πῶ σὲ συχάθηκα. (Περιπατεῖ) Σὺ ποῦ ἔπρεπε νὰ μοῦ φιλήσῃς τὰ πόδια!...

Ν.— Καριζόνω τὴς κάλτσες σου!

ΑΛ.— Κοροῦδενε μ' ἐμένα. Μ' ἐμένα, ποῦ σάναο ὅλη μέρα στὴ δουλειά, γιὰ νὰ μὴ σοῦ λείψῃ κανένα πρᾶγμα. Μ' ἐμένα, ποῦ δὲν σ' ἀρνοῦμαι τίποτε, οὔτε τὰ καπρίτσια σου, οὔτε τὴς φαντασίες σου, οὔτε τὰ λουῖά σου. Εἶνε ν' ἀηδιάζῃ κανεὶς, μὰ τὴν πίστι μου, διότι εἶναι τίμιος ἄνθρωπος σ' αὐτὸν τὸν κόσμον!... (ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν Νίτσαν). Μὰ γιὰ λέγε μου τέλος, πάντων τί ἔχεις νὰ μὲ μεφθῆς; Μίλησε ν' ἀκούσω!...

Ν. (γελῶσα).— Ἀλλὰ τίποτε, φίλε μου, τίποτε τίποτε ἀπολύτως.

ΑΛ. (ἀφρίζων).— Ἄ!... μὴ γελᾷς ἔτσι!... μὴ γελᾷς ἔτσι, γιατί θὰ μὲ ἀναγκάσης νὰ χάσω τὴν ὑπομονή μου!

Ν. (συμβιβαστικῶς).— Ἄιντε ἡσύχασε, καὶ ἄνθρωπε, παληοζηλιόρη!...

ΑΛ. (ἀναπηδῶν).— Ἐγὼ ζηλιάρης; Καρφὶ ποῦ μοῦ καίεται ἐμένα γιὰ τέτοιες ἀνοησίες!

Ν.— Τότε;

ΑΛ.— Τότε; Τότε, νά. Δὲν θέλω νὰ γίνω μασκαρᾶς στὸν κόσμον... τὸ κεράτωμα δὲν συμβιβάζεται καθόλου μὲ τὴν φιλοτιμία μου, οὔτε μὲ τὴν ἀξιοπρέπείά μου. Ἄφοῦ ἔκαμα τὴν βλακεία νὰ κλείσω τὴν τιμὴ μου μὲς' στὸ χρηματοκιβώτιο τῆς ἀρετῆς σου, ἐννοῶ νὰ ἔχω ἐγὼ μόνος τὸ κλειδί... Κατόλαβες;

Ν.— Μὰ ἐγὼ δὲν ἔχω σκοπὸ ν' ἀφήσω νὰ μὲ κλέψουν, φίλε μου.

ΑΛ.— Ἀλήθεια; Τότε, γιατί κίνεις ἐρωτοτροπίας μὲ τοὺς... ἄλλους;

Ν.— Ποιοὺς ἄλλους;

ΑΛ.— Μὰ μήπως ξέρω κ' ἐγὼ; Νά, μὲ ὄλους ἐκεῖνους, μὲ τοὺς ὁποίους κατὰ τύχην συναντῶμεθα. Μὲ τὸν πρῶτο λιμοκοντόρο ποῦ περνᾷ ἀπὸ μπροστά μας.

Ν. (προσβληθεῖσα).— Ἀγοῦ ἔφθασες ὡς αὐτοῦ, πέ με τόρα πῶς ἔγινε καὶ «τοῦ δρόμου».

ΑΛ.— ὦ Θεέ μου!

Ν.— Ἄ, μὰ μοῦ γίνηκες σὶ ἀλήθεια σκοτούρα! Σὲ πρὸ καλῶ νὰ φέρῃς παραδείγματα. Ἐνα μόνον...

ΑΛ.— Ἐνα μόνον; Ἐκατοντάδες, ἂν ἠθελε.

Ν. (μὲ ἀυξανόμενον θυμὸν).— Ἐμπρὶς λοιπὸν, ἐμπρός!... ἄρχισε... σ' ἀκούω...

ΑΛ.— Νά, προχθὲς στὸν Κῆπο, ἐκεῖνον τὸν μεσόκοπο τὸν κύριο, ποῦ ἔπινε σὰν ὄρνιθα τὴ μύτρα του, πὲς πῶς δὲν τοῦ ἔκανες τὸ μάτι... Θαρρεῖς τάχα πῶς τὰ δικὰ μου μάτια τὰ λησιμόνησα σπῆτι μας τὸ βράδυ ἐκεῖνο;

Ν.— Ἄ γι' αὐτὸ λοιπὸν μὲ σήκωσες προτοῦ νὰ τελειώσω τὸ παγωτό μου!... τόρα καταλαβαίνω... Ἀποροῦσα τί μυῖγα σὲ ταίμησε...

ΑΛ.— Βλέπεις, ἐννοίωσα νὰ μὲ τρῶν τὰ κέρατα ποῦ φύτρωναν!

Ν.— Εἶσαι πολὺ ἔξυπνος, φιλαράκο μου!

ΑΛ. (ἐξαγοριούμενος).— Ἀρκετὰ, ὥστε νὰ βλέπω τί μοῦ γίνεται.

Ν.— Λοιπὸν, διὲ ὅτι γίνεσαι γελοῖος μὲ τὰς ὑποψίας σου, αἱ ὁποῖαι μὲ προσβάλλουν περισσότερον ἀφ' ὅσον φαντάζεσαι. Ἀρκετὰ μ' ἐβασάνισες, μ' ἐτυράμισες, χωρὶς αἰτία. Ὅθέλλε τοῦ γλυκοῦ νεροῦ!...

Α.— Ὅθέλλος τοῦ γλυκοῦ νεροῦ; Ὅθέλλος τοῦ γλυκοῦ νεροῦ; γιὰ ξαναπέστο!... γιὰ ξαναπέστο!...

Ν. (τριζουσα τοὺς ὀδόντας).— Ἐ φθάνει. Μὴ μὲ ἐξοθεῖς!... Ἐλα τόρα νὰ εἶσαι τίμιος γυναῖκα!... Βγαίνει μπροστά σου ἕνας ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον χαϊδεύεις, τὸν ὁποῖον περιποιεῖσαι σὰν μωρὸ παιδί καὶ ὁ ὁποῖος σοῦ ψήνη τὸ ψάρι στὰ χεῖλη!...

Α. (ειρωνικῶς).— Τὸ ψάρι στὰ χεῖλη, αἱ!...

Ν.— Ναὶ τὸ ψάρι στὰ χεῖλη... Ὅλα τὰ κινήματά μου κατασκοπεύονται. Ἄν φορέσω καινούργιο φόρεμα, τὸ φορῶ γιὰ νὰ κάνω κατακτήσεις... Καὶ τότε γρήγορα, πρέπει νὰ τὸ βγάλω, γιὰ νὰ φορέσω ἄλλο κατὰ τὸ γούστο τῆς μούρης του. Καὶ τὰ γούστα!...

Α.— κατηγόρησέ με τόρα πῶς σὲ ντύνω σὰν σκουλόξυλο!

Ν.— Σχεδόν!... (Δεικνύει τὸ στήθος της) Χωρὶς αὐτὰ ἐδῶ, ἡ σύγκρισις θὰ ἦτο ἐπιτυχημένη. Εὐτυχῶς ὅτι ἔχω αὐτὰ ἐδῶ!...

Α.— Τὸ παραδείχνεις τὸ... μπαλκόνι σου!...

(Ἐπεται τὸ τέλος)

(Μίμησις)

ΙΩΤΑ ΜΟΝΑΧΗ

Ο ΛΑΜΠΡΟΣ ΥΠΟ ΠΑΣΑΝ ΕΠΟΨΙΝ
ΘΙΑΣΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΟΥ ΚΟΚΚΟΥ
ΜΕ ΟΛΩΣ ΝΕΑ ΕΡΓΑ ΜΕ ΤΕΛΕΙΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΟΥ ΛΕΥΚΟΥ ΠΥΡΓΟΥ
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΧΘΗ

Ρεκλάμες κάνουμε μ' επιτυχία
τὸν στίχον μόνον πρὸς γοῦσια τρία.

Καὶ γιὰ κάθε ἀγγελία
γίνετ' ἄλλη συμφωνία

Σοῦ περισσεύει ὀλίγο χρῆμα ;
Μὴν τὸ ξεδεύεις γιὰτ' εἶνε γοῖμα.
Τρέξε στὴν Τράπεζαν τῆς Μιτυλήνης
Ταμειεῦτήριον τὸ λαϊκὸ
λίγα θὰ δίνῃς πολλὰ θὰ πέρνῃ,
μὲ τεσσαράμισιν τοῖς ἐξατό.
Κι' εἶσι χωρὶς δυσκολία
ἀποκτῆς περιουσία.

Ἄστέριος Γούσιου ὁ γνωστὸς
καὶ ρέκτης χαρτοπώλης
στάς Σέρρας ὁ μοναδικὸς
προμηθευτῆς εἰκόνων
βιβλίων καὶ κανόνων
τῆς νεολαίας ὅλης
πωλεῖ παντοῖα ὑλικά τῶν χειροτεχνημάτων
κι' ἀπαγορεύει πώλησιν κρυφομεϊδιαμάτων

Ὅποιος θέλει στὴν Γκιουμουκτζίνα
ξενοδοχεῖον μ' ἐπιπλα φίνα,
ὅπως καὶ στὴν Εὐρώπη
ἄς τρέξῃ στὴ «Ροδόπη»
τοῦ Ἀθανασιάδου τοῦ ρέκτου κι' ἀρχαντάση,
ἂν θέλῃ μὲ γλεδὴ καὶ φθῆνια νὰ περάσῃ.

Χωρὶς συλλογὴ πολλή
καὶ χωρὶς πολὺ ν' ἀργῆστε
τρέξετε στὴν «Ἀνατολήν»,
ἀσφάλειαν ἑλληνικὴν
στάς πληρωμάς τῆς τακτικῆς
τὴν ζωὴν σας ν' ἀσφαλίστε.
Ἔχει ἐγγύησιν τῶν κεφαλαίων
καὶ δίδει μέρισμα πολὺ γενναῖον.

Τύποις Η. Σ. Ἀρδίτη

Καβαλλιώται κάθε βράδον
στοῦ Στρατῆ Ζαχαριάδου
Χίλιων λογίων θὰ εὔνοτε περιόνημας κον-
[σέοδες
καὶ χάρι στο σερβίρισμα καὶ νόστιμους με-
[ζέδες
Μὰ καὶ κονιάκ ἑλληνικὸ καθὼς καὶ τσοκο-
[λάτα
μπέρο ἀδράτι καὶ ποτὰ ποικίλα ροσολάτα
εἰς τοῖς «Φιλίππους» ὅλοι σας πηγαίνετε
[τροχάτο.
να βρῆτε εὐχαρίστησι κι' ἀρχοντικὸ ραχατι

Ἄνθοδέμας καὶ στεφάνους
γιὰ κηδείας καὶ γιὰ γάμους
μέρα, νύχτα, πρωί, βράδον
βοϊόκεις στοῦ Εὐριβιάδου
τοῦ γνωστοῦ Κωνσταντινίδου
καὶ ἀνθέων πλεῖστα εἶδη
Φθῆνια χάρις κι' εὐωδιά
ὅποιος θέλει βρῆ παιδιὰ
ἢ στοῦ Ἄϊ Θανάση πλάγι
ἢ στὸν «Ὀλυμπόν» ἄς πάγῃ.

Στὴν Ξάνθην εἶν' ἡ «Ροῦμελν»
ξενὸν μοναδικὸς
χωρὶς ξανθομανρευιδεορές,
ὀθινὸς καὶ παστρικός

Ὅποιος θέλει νὰ φωνίσῃ
εἶδη τῆς πολυτελείας
στ' Ἀναστασιάδην καὶ Ραδίση
ἄς πηγαίῃ ἀπ' εὐθείας
ἐκεῖ βρίσκει ὅτι θέλει
καὶ γιὰ φθῆνια ἄς μὴ τὸν μέλλῃ.
Τὸ Ἑρμείον ἔχει ἤδη
στολισμοῦ παντοῖα εἶδη

Μὲ ραχάτι ὅποιος θέλει νάκατῃ,
ἄγνωστος ἂ φθάσῃ στοῦ Δεδε-Ἀγάτσι
ἄς πάγῃ στὴν «Εὐρώπη» τοῦ Κανελλοπούλου,
ἔπου θὰ βρῇ ζρεββάτι καὶ φαγητὸ Λουκοῦλου.

Ἐπεὶδνος συντάκτης Γ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ